

Recensie: The Illusionists ★★★1/2***

Shaftesbury Theatre Londen
vrijdag 23 augustus 2019

foto © The Cornershop PR

Recensie:

Nog tot 1 september 2019 staat The Illusionists Direct from Broadway, wellicht het populairste spektakel wereldwijd dat rond magie draait 12 keer per week in het Shaftesbury Theatre in Londen. Deze productie brengt maar liefst 7 magiërs op het podium, elk met hun specifieke specialiteit. Adam Trent is The Futurist en gaat in dialoog met de visuals die geprojecteerd worden op een ledscherm. Hij mag ook spelen met een gloeilamp. Die plots laten verdwijnen in zijn papieren zak, daarna de zak rond de gloeilamp die brandt vanop afstand krijgen en tenslotte het papieren zakje in de lamp krijgen via zijn teleportatie-machine die hij als kind al maakte.

James Moore is de showman. De Brit deed 6 jaar geleden mee aan Britain's got talent en speelt dus een thuismatch. Hij brengt in het tweede deel een verdwijnaact met brandende toortsen die allemaal tegelijk vallen terwijl hij horizontaal achter een doek onder die toortsen ligt. Maar wanneer die gevallen zijn, blijkt hij er helemaal niet meer te liggen. Hij komt achteraan de stalls gewoon even rustig naar voor gewandeld.

The Daredevil, ofwel de man die zich toelagde op volgen hem 'de gevaarlijke en domme acts', is Jonathan Goodwin die in het eerste deel de schorpioen Fluffy in zijn mond steekt, een klever over zijn mond kleeft en zich boeit met handboeien. Hij moet los zien te geraken met een haarspeld. Elke keer er een signaal te horen is, mag een vrouw die uit het publiek gekozen wordt hem een mep op zijn wang geven tot ie zichzelf heeft weten te bevrijden. In het tweede bedrijf doet ie een naar verluidt gevaarlijke truc waarin wel al wat magiërs het leven lieten. Hij zal zich levend laten begraven door gravel. Goodwin moet zich geboeid zien te bevrijden en tijdig aan het veiligheidskoord trekken. Deze act " die dit jaar ook te zien was in de finale van Britain's got talent - speelt op de emoties van de toeschouwers omdat het lijkt alsof die fout gaat.

De Fransman Enzo Weyne zet ons dan weer op het verkeerde been alsof ie ons gaat uitleggen hoe een truc in elkaar steekt. In het eerste bedrijf doet hij een verdwijntruc vanop een stoel met een cape. Hij verschijnt meteen rechts. Daarna wil hij dat nog eens over doen maar dan met een opvallend kledingstuk aan zodat je kan zien wat er gebeurt. Niets is minder waar uiteraard. Het mysterie wordt er alleen maar groter op. In het tweede bedrijf doet ie een vrouw " hier: Illusionists Dancer Sarah Seville " in de box-truc maar dan met een camera die zij mee in de doos plaatst. We zien de camera nog helemaal in het midden wanneer er een gat lijkt geboord te zijn doorheen de doos. Niet alleen zij, maar vervolgens nog drie andere dansers verschijnen uit de doos. Enzo vraagt het publiek hoe zij denken dat de truc in elkaar zit en biedt drie opties waaronder een tweeling die in het spel kan zitten of Sarah die een slangenmeisje is. Geen van de drie mogelijkheden die hij aanbiedt, blijkt het te zijn. Hoe hij het wel klaarspeelde komen we niet te weten.

Aan publieksinteractie dus geen gebrek. Dat is net waar Chris Cox als mentalist het meest in bedreven is, om suggesties te doen aan enkele toeschouwers en zo de antwoorden te krijgen die hij wil horen. Nergens zien we echter bevestigd in de papiertjes van de naar verluidt random gekozen toeschouwers die voor de show startte een kaartje mochten invullen met bijvoorbeeld wat ze de artiest op het podium wilden zien doen, of wat ze hun favoriet nummer vonden dat wat ze wilden zien ze ook effectief opschreven. Ze bevestigen gewoon min of meer de ganse tijd zonder

we dat zwart op wit te zien krijgen. Tijdens andere momenten voorspelt ie weliswaar wél op papier waaraan toeschouwers denken: Italy en Paul Weller Wings of speed bijvoorbeeld. Maar ook andere zaken zoals een kip nadoen en 'Baby one more time' zingen, raadt ie. Probleem is echter dat zijn act het ritme danig uit de show haalt, en je niet altijd het gevoel hebt dat ie op het juiste spoor zit maar vooral de toeschouwer in kwestie probeert te beïnvloeden in plaats van omgekeerd. De man werkt weliswaar wel naar een climax toe, maar het had wat ons betreft sneller en snediger gemogen. Deze act was de minste van al en zwalpte dus wat.

Adams act in het tweede bedrijf is gewoon erg klef. Daarin toont ie video's van zichzelf als kind en hoe hij begon met shows voor bejaardenhuizen, enz. Uiteindelijk laat hij een hele hoop snippers uit zijn hand toveren die maar blijven komen. Een déjà vu-gevoel bezorgt ons dat omdat dé ster van de avond Yu Ho-Jin als de manipulator dat al in het eerste deel met kaarten toonde. Zijn act begint en eindigt met een wit sjaaltje dat over gaat in papier, speelkaarten die wit zijn, geleidelijk aan een beeld krijgen, enz. Hij scheurt een kaart en laat die groeien via het kortste stukje, tovert boeken kaarten uit zijn hand met verschillende achtergrondkleuren en eindigt waar ie begonnen was: met een sjaaltje. De manier waarop deze be kroonde magiër zijn act brengt, is mysterieus (die vinger-en handgebaren!), intrigerend en ook wel wat een beetje vrouwelijk. Met stip is wat hij brengt het meest klassevolle van al. Een goede truc zit soms in de ogenschijnlijke eenvoud ervan. Net dat maakt dat je bij zijn kaartenact op het puntje van je stoel zit en je constant afvraagt: 'Hoe doet hij dát?'

Paul Dabek is als the trickster erg grappig, ook als opwarmer van dienst wanneer ie twee kinderen met elkaar wil laten vechten, het meisje voorbereidt om vuisten te maken terwijl hij de jongen aanraadt om met zijn twee vingers haar in het gezicht te prikken en het publiek nog zo ver krijgt ook om daarvoor af te tellen (qua beïnvloeding van het publiek kan dat tellen). Enkele erg goede oneliners van hem zijn: 'Wist je dat een kind opvoeden 100.000 pond kost tot die 18 is? Je ouders hadden dus ook voor een Tesla kunnen kiezen bijvoorbeeld. Denk daar maar eens aan!' en 'Ik haat kinderen. Neen, ik hou van ze. Ik heb een hart van een kindâ€ in mijn diepvries.' Ook Jonathan Goodwin brengt overigens humor in de show wanneer ie de vrouw die hij uit het publiek gekozen heeft, vraagt of ze vertrouwd is met handboeien en daar het hilarische antwoord op krijgt dat ze ze al wel eens gezien heeft, maar dan een beetje anders. Maar de meeste (taal)grappen â€ zoals 'No way! That's next to Sweden!' komen van Dabek. Over zijn collega nadat die zijn levend begraven act bracht: 'There must be an easier way to make a living.'

Tijdens zijn eigen act moet ie een door een toeschouwer gesigioneerde speelkaart terugvinden. Ook hij zet ons op het verkeerde been dat de act zou mislukken en eindigt uiteindelijk via een toast. Hij verwijst naar de zanger Seal wanneer ie ons erop wijst dat het boek speelkaarten nog verzegeld is en gebruikt daarna voor de mensen die traag van begrip zijn herhaling als komisch stijfiguur wanneer ie broodsmeden uit de verpakking haalt. Humor voor de volwassenen laat ie horen in: 'Ik wil op een veilige manier magie beoefenen. Vandaar dat het boek kaarten nog in plastic zit.'

Maar die scherpte ruilt ie helaas in voor een vullertje, schaduwspel met handen om zo veel mogelijk verschillende dieren te tonen op de tonen van 'The Circle of life'. Die showvuller die een volledige song en dus te lang naar ons gevoel duurt, brengt ie omdat de crew tijd nodig heeft om het podium terug schoon te maken van alle gravel en klaar te maken voor de volgende act na de levend begraven-act van Goodwin. We kunnen kortom niet anders dan concluderen dat het eerste deel van The Illusionists stukken beter is zowel qua acts als qua opbouw van de show dan het tweede dat ons wat op onze honger liet zitten. Â

< Bert Hertogs >

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.
... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.
Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be